

קול החינוך

יו"ל ע"י 'ועד הורים'
למסירת מידע
ומשלוח מסמכים
טלפקס: 03-691-5752
דוא"ל: kol581562@gmail.com

כינוס של ה"מחוז החרדי" חושף את היקף הסכנה לקייטנות החרדיות

קיים הוא ש"על הגננות לעמוד בתוקף" (...), אז לא פלא ש"המחוז" ממשיך לקבוע סדר יום שערורייתי נוסף, שבנות ישראל הכשרות שמארגנות קייטנות פרטיות בביתן או בסביבתן, עליהן לעמוד באופן אישי תחת פיקוח ובקרה של פקידי משרד החינוך.

ההשתלטות הזו על פרטיותן של בנות ישראל, שעליהן להפנים שהקייטנה הפרטית שתחת חסותן הוא "מעשה בלתי חוקי", עד שהוד מלכותו הפריץ ממשרד החינוך יבדוק את התכנים וכל המסתעף ויאשר את הקייטנה - משל היו הן איזה גוף חינוכי מתוקצב שעומד מול הממשלה, היא התפתחות חמורה מאין כמוה ואחריתה מי ישורנה.

אם אנו רגילים כחלק מהנוף המשפחתי החרדי איך שהאמהות המסורות עוקבות ודואגות על חינוך בנותיהן - משמיעות בכל רגע מתאים באזני צאצאיהן היקרים: שימרו על עצמכם מפגעים גשמיים ורוחניים וכן הלאה. הרי שלנוכח האמור לעיל, גם לקייטנה השכונתית עלינו לחשוש מלשלוח את צאצאינו פן ואולי משרד החינוך כבר השפיע שם איזה ארס כלשהו!

אז אם תמיד דאגנו מרוחות הפרצים שמבחוץ, כנראה שמהיום עלינו לחשוש שהמפגע כבר נמצא בתוך הבית, בקייטנה השכונתית המתנהלת ע"י בנות השכונה כנהוג מאז!

והמטרות לאישור המפקחת החילונית, שבלי אישור שלה לא ניתן לקיים קייטנה. אגב מפקחת זו הסתובבה בכינוס באופן מאד לא ראוי לאוירת הצניעות הקיים במקום חרדי, ולמרות זאת המשתתפות אף מחאו לה כפיים במהלך האירוע.

כמו"כ היו במקום עוד כמה חילונים שהסתובבו באירוע כבתוך שלהם. המפקח החילונית הודיע גם כי לפי הנהלים של משרד החינוך לא יתאפשר יותר להפעיל גם קייטנות פרטיות המתארגנות בבית, ללא אישור ורישיון ופיקוח מטעם משרד החינוך.

הגדרה של קייטנה היא יותר מ-11 ילדות הפועל לפחות יומיים. כמו"כ בכל קייטנה צריכות להיות מדריכות רק מעל לגיל 18 ואחת מהם לפחות חייבת להיות עם תעודה ממשרד החינוך.

המפקחת הנ"ל הוסיפה כי מעתה יהיה פיקוח שיאתר קייטנות שפועלות ללא רישיון! באירוע ישבו גם הנציגים של הארגון הפוליטי אליו משתייך הארגון "תודעה" שהפליגו בשבחים על הכשרות של התכנים וכו'.

* * *

אכן, כאשר השתלטות ה"מחוז החרדי" המתערב בתכני מוסדות החינוך והקייטנות עובר בשתיקה מוחלטת (ואם כבר נשמעת קול מתאה, גם היא נעשית בכפפות משי משל היה זה איזה כלי קריסטל יוקרתי שיש להיזהר שלא לפגוע בו, והמאבק שכן

בשבועות האחרונים התקיימו קורסי הכשרה מטעם המחוז החרדי ובשיתוף הארגונים "תודעה" בבני ברק ו"פרחי הדגל" בירושלים למדריכים ומדריכות ומפעילי קייטנות במגזר החרדי.

בגליון הקודם התרענו על שיתוף הפעולה המסוכן בין ארגוני הנוער החרדיים לבין 'המחוז החרדי' שאחראי לדרדור המהיר במערכת החינוך החרדי.

בפרסומים של ארגון הנוער "פרחי הדגל" אף נכתב שבכינוס בירושלים יהיו בין המרצים מפקחים חילונים אולם במודעות שפורסמו מטעם ארגון "תודעה" שקיים את יום ההשתלמות בעיר בני ברק הוצנעו שמות הדוברים וכן השמיטו במכוון בפירסומים בעיתונות ובהזמנות את הלוגו של "המחוז החרדי" במטרה להעלים עד כמה שאפשר את השותפות המסוכנת הזו. מה שמוכיח שאף השותפים לשידוך מסוכן זה מודעים היטיב שאין דרכם סוגה בשושנים, אך למעשה הכל רק כלפי חוץ ולמעשה הם משליטים אותם על החינוך והן על הקייטנות, שזה למען האמת מערכת חינוכית של 2 חדשים בשנה, שאין זה דבר של מה בכך.

למערכת הגיעה עדות מאחת המשתתפות שנכחה בכינוס בחלק מהזמן שמספרת שבפני המשתתפים נאם מפקח חילוני מטעם משרד החינוך שהודיע על הכללים החדשים, לפיהם, מהיום על כל קייטנה להעביר את החומרים והתוכניות

"לו היה נביא בזמנינו היה מתריע כמו הנביאים בשעתם: השליכו מעליכם אלילי המערב והמזרח"

זברים נוקבים בבחינת חכם עדיף מנביא התואמים מאד למצבינו

מאת כ"ק אדמו"ר הגאון הצדיק רבי שלום נח ברזובסקי זצוק"ל - בעל נתיבות שלום מסלונים

כמו פצצה איומה רוחנית המעלה אבק רוחני להזיק. אין אנו שמים לב לרעיון הזה היות והוא בראשית צעדינו כאן במדינתנו עד כמה הרצון להשתלמות ולידיעה מוגזמת חודרת לכל בית ומשפחה, הן אם זה נוגע לקבלת משרה מתאימה, או לתפוס מעמד בין החברה, בין שזה בלי שום נימוק רק טבע האדם שנמשך אחר חבריו, עצם המדענות הוא נזק איום רוחני לכל

בית ומשפחה בבחינת יוסף דעת יוסף מכאוב, ורק מי שיש לו מבט לטווח רחוק יכול להבחין בה, ואפילו אם לומדים רק ממקורות כשרים, אבל ובפרט כשלאבוננו כל הספרות הוא בחזקת פסול, ומתחיל בכשר ומסיים בפסול ושאיני ע"ז דמשכא, והיצה"ר עושה את שלו, איך וע"י מה לחזור לבתים טובים.

אין ספק כי לו הי' נביא

בזמנינו היה מתריע כמו הנביאים בשעתם השליכו מעליכם אלילי המערב והמזרח, כי האלילות שייכת בכל דור לפי הצורה השייכת להדור במה שהאנושיות נמשכת אחריהם, עלינו לראות בכל זאת אויבים בנפש המאבדים מאתנו קדושת וטהרת הבית החסידי.

חסידות סלונים היה תמיד סגולתה מקוריות ולא להגרר אחרי דעות ושיטות שנגררים ונסחבים אחריהם מבלי שמסוגלים לבדוק מהותם, ועל האברכים שלנו לעשות בדק הבית יסודי בענינים הנ"ל שאחריתם מי ישורנה.

מתוך מאמרי הכינוסים - הכנס התשיעי

...כמו שבמובן הגשמי והמדיני אנו מושפעים מן המערב והמזרח גם יחד, כמו כן במובן הרוחני אנו מושפעים מהאלילות של המערב והמזרח. האלילות של המערב בדורנו הוא לצבור הון, ולעשות חיים, בכל מיני נוחיות ומותרות ותענוגי החיים שאדם יכול להשיג.

והיות וזה נעשה אחת המטרות העיקריות, האדם בהול ביותר

אחרי ממנו ותמיד הוא עסוק עד שאין לו זמן להתעמק ולחשוב על עצמו ועל אחרים, ועד שערך האנושי נמדד לפי ערך רכושו שהוא שוה, ואנו כאן בבחי' דל גאה נגררים אחרי אלילות המערב.

וגם היהדות החרדית נמשכת לזה משנה לשנה בצורה יותר חריפה, זה חודר לכל בית טוב, עד שבלי להרגיש זאת לאט לאט כל ריהוט מדרני וכל

נוחיות החיים מופרו דוחקים רגלי השכינה, ושפחה תירש גבירתה.

ויחד עם זה אנו נגררים אחרי אלילות המזרח שהוא כיום בדורנו ענין ה"מדענות", שכידוע ענין זה תופס אצלם מקום ממש כמו אלילות וע"ז, שמנשקים כפות רגלם של המדענים, שחושבים שע"י המדענות יוכלו להשתלט על האנושיות, והפקירו כל הנוחיות להגדיל התקציבים בשביל המדענות, ובדעתם שע"י זה יעשו להם שם ויבנו מגדל ונעלה השמימה.

וכמו אבק רדיואקטיבית של אטום שמתפשט מעבר כל גבולות, כמו"כ הוא בזמנינו במובן הרוחני. יש כמה ענינים שהם

"שהסמינרים לא יהפכו לאוניברסיטאות!"

היה הזה (בשנת תשמ"ה) כאשר כ"ק האדמו"ר מסלונים בעל ה"נתיבות שלום" זצוק"ל, שעמד שנים רבות בראשות הנהגת ה"חינוך העצמאי" ביחד עם שאר גדולי הדור חברי מועצת גדולי התורה זצוק"ל ושמרו עליה בנאמנות ובאחריות, מתוך עוצם גדלותם וקדושתם, יזם לצאת ב"קול קורא" לחזק את האיסור נגד לימודי "בגרות" בסמינרים של בית יעקב, ושלח את אחיינו הרה"ג רבי נח וינברג זצ"ל (משגיח בישיבת סלונים, נכדו של כ"ק אדמו"ר בעל "ברכת אברהם" מסלונים זצוק"ל), שיביא את הדברים בפני מרנן הגרא"מ שך, ובעל ה"לב שמחה" מגור, ובעל ה"ישועת משה" מוויז'ניץ זצוק"ל, ולאחר שחתמו הוסיף גם הוא חתימתו, והתבטא בפני השליח הנ"ל בזה"ל (באידיש): "שכר גדול יהיה לך בשמים שגרמת לדחות בעשר שנים שהסמינרים לא יהפכו לאוניברסיטאות!"

האם ת"ת הוא זה או שמא "בית ילדים"?

מאמר שני
בסדרה

מצג אותנטי מעמיק משיבוש חינוכם של צעירי הצאן בתוככי התתי"ם

שהרי מדובר בכיתת 'חדר' לכל דבר ועניין, וכל תזוזה ולו הקלה ביותר בחינוכם ותורתם הריהו חילול התורה פשוטו כמשמעו.

ומיותר להזכיר, שפגיעה בקדושת התורה באמצעות תוספת של לימודי חול על חשבון לימודי קודש, אין בה כל הבדל אם היא נעשית בכיתה גבוהה בת"ת או בכיתה הנמוכה ביותר כיתת ה'מכינה', שכן קדושת התורה אחת היא וכל נגיעה ופגיעה בה ע"י תוספת ועירוב של לימודי החול, הרי שזוהי עקירת התורה!

בפרק הקודם בסדרה זו, הופיעה סקירה מורחבת על שיבוש חמור שהופיע ב"דף קשר" של אחת מכיתות ה'מכינה' באחד התתי"ם הידועים בירושלים, שבו הוצג לילדים מושג חולין השייך לפיזיקה של "צף - שוקע" בתערובת חול וקודש בצמוד לסיפורי התורה המקודשים על קריעת ים סוף.

ואכן, התופעה של עירוב קודש וחול ושיבוש יסודות התורה בקרב צעירי הצאן, היא תופעה חמורה ונוראה ביותר וכפי שהוסבר באותו מאמר. אולם במסגרת זו נעמיק מבט כלפי עצם העובדה של החדרת מושגי חולין רבים ומגוונים על חשבון לימודיהם הקדושים של ילדי ישראל הטהורים צאן קדשים שעל הבל פיהם העולם עומד, דבר שלא שמענו מעולם.

אין המדובר בתוספת סתמית של לימודי חול לעולמם של ילדי החמד השוקדים על לימוד האותיות והנקודות הקדושות, אלא בהרבה מעבר לכך.

* * *

המדובר בתוכנית לימודי חולין שהוחדרה ללימודי כיתת ה'מכינה' בת"ת ידוע ומרכזי במודיעין עילית, שבה הוחדרו

מסויימים, אנו מתוודעים להתרחשות הרפורמה הנ"ל. תכני החולין המופיעים לפתע בעוד ועוד כיתות 'מכינה', מופיעים באותה מתכונת מסוכנת והרסנית של "התמקצעות" נושאי החולין במתכונת לימודי הילדים, מתוך יחס מוגבר הניתן ללימוד מקצועות אלו.

דבר זה מהווה הפרה בוטה וחמורה במתכונת גידול התינוקות של בית רבן לתורה ויר"ש טהורה, שכן הגברת והאדרת לימודי החולין בכמות ובאיכות בצורה זו, באה בהכרח על חשבון לימודי הקודש, הן מבחינת הזמן האמור להיות מוקדש להם, והן מבחינת ההשקעה ותשומת הלב שיוחדה להם מאז ומעולם.

ואם בגני הילדים כל שינוי בסולם הערכים החינוכי הריהו פגיעה חמורה במתכונת החינוך הטהור, הרי ששינוי מתכונת הלימודים של ילדי כיתות ה'מכינה' בתתי"ם הריהו עקירת התורה!

ככל שחולף הזמן, צפים ועולים כל העת שינויים ושיבושים רבים המתרחשים במוסדות החינוך, הנחשפים אף במוסדות שנודעו במשך השנים כמוסדות שמרניים שעתה כבר אינם עומדים דיו על המשמר ומתרחשים בהם שיבושים חמורים במתכונת החינוך הטהורה.

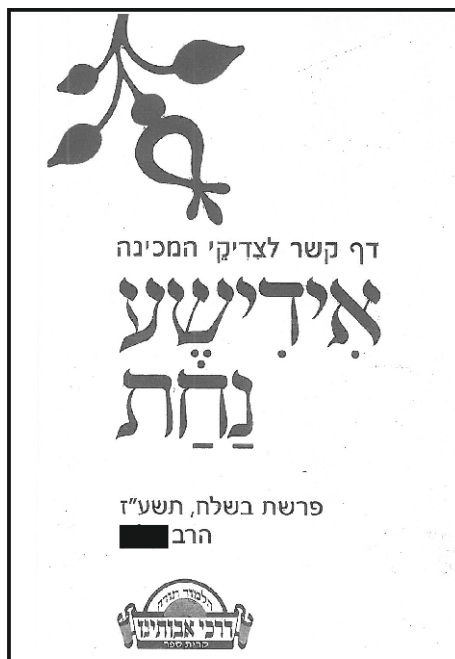
הפרצות המתחוללות בשדה החינוך באופן כללי, מקיפות את כלל מוסדות החינוך של הציבור החרדי בארץ. החל מגני הילדים וגני התתי"ם, דרך ה'חדרים' ובתי הספר לבנות של "בית יעקב", ועד לשיבות לצוערים, התיכונים, והסמינרים לבנות של "בית יעקב" ברחבי הארץ.

באופן בולט וניכר לעין, ניתן להבחין ברפורמה ההרסנית המתרחשת בגני הילדים. מתכונת ואווירת החינוך בגני הילדים הולכת ומשתנה מן הקצה אל הקצה, בצורה מתוחכמת ומקצועית שנהגתה על ידי המוחות הזדוניים ב"מחוז החרדי" של משרד החינוך.

כך מעלה משרד החינוך באופן עקבי כל העת את הרמה המקצועית של המקצועות השונים בגן, כגון חשבון, קריאה ושפה, כישורי חיים, ועוד, תוך שהוא פועל ללא לאות בניסיון להחדיר תחומי לימוד רבים ומגוונים בתוספת החדרת ערכים סתמיים ואוניברסאליים שונים ומשונים, מתוך מטרה מוצהרת להפוך את חינוך ילדי הגיל הרך לחינוך מקצועי חוליי נטול הערכים השורשיים שבו צעד משך שנות דור.

אלא שאם חשבנו עד עתה, שזוהי נחלת גני הילדים בלבד, כלומר גני הבנות וגני התתי"ם, הרי שלאחרונה נחשפת התופעה במלוא חומרתה אף בכיתות הנמוכות של תלמודי התורה.

בקרב כיתות ה'מכינה' של תתי"ם

מפה והצבעים התואמים" ובסוגריים מופיעה המטרה: "העשרת ידע עולם". ובכן, הת"ת נטל לעצמו משימה חדשה, "העשרת" הילדים הרכים ב"ידע עולם"! ומיותר לבאר ש"ידע עולם" אינו ערך שאמור להכנס בסולם הערכים של תלמוד תורה בישראל.

בשורה השנייה נכתב: "צביעת המפה בצבעים ע"פ דגם" ובסוגריים מופיעה המטרה "צביעה עפ"י דגם, מילוי רקע". ובכן, אחרי שהילדים הטהורים מילאו את מוחם בלימודי גיאוגרפיה על המפה לפרטיה, הם עברו לשלב של "פעילות" גיאוגרפית מוחשית במסגרת הלימודים המרתקים, וצבעו את המפה באופן התואם את אותם לימודים כאשר תוך כדי כך תרגלו והתמקצעו באופן יוצא מן הכלל במומחיות בצביעה ומילויי רקע.

כשאנו ממשיכים לקרוא את החוברת בת 10 העמודים עם הכמות הגדולה של כל כך הרבה תובנות ומטלות שלא ניתן במסגרת זו להאריך בהם, לא נותר לנו אלא לשאול: האם ת"ת הוא זה, או שמא בית ילדים? ... האם המושג הק' תלמוד תורה הופך את צורתו וצביונו לקייטנה? או למכון לפיתוח החשיבה?

והנה דוגמא לעומק העיוות בלימוד "תמים" של ערכים מקצועיים שבהכרח דוחקים באופן בלתי מורגש את החינוך לערכים של יראת שמים. הילדים למדו על נושא הפירות תחת הכותרת "סלסלת פירות - פירוק לצלילים". מעל לכותרת נכתב באותיות מודגשות "עבודות מודעות פונולוגית". תחתיה באו שורות המדווחות על לימודים ותרגולים שונים, כאשר באחת השורות נכתב: "אמירת שם הפרי תוך כדי ספירת הצלילים שבמילה". (ובסוגריים נכתבה המטרה: "פירוק לצלילים").

הבה נתבוננה. נושא "הפירות" באשר הוא, נזכר ונלמד לילדי החינוך התורתי מאז ומעולם בחדא מחתא עם ברכות הנהנין וההודאה להשי"ת. אולם בלימודים אלו נעלם נושא זה לחלוטין ולא אוזכר לילדים העסוקים באופן אינטנסיבי עם הפירות אפילו ברמז, עניין ההודאה והברכות שיש

פלטלינה", "יצירת פירות ממרציפן", "קריאת הרגשות ומציאת הציור המתאים". עבודות אלו נעשות סביב לימוד תחומים רבים ומגוונים כגון: תארי שפה, שיח תמונה, רגשות שמח עצוב, פרי הדר, הפרדס, דיור ("הדור הצעיר").

* * *

הרושם העולה הוא של לימודי חול מלאים ומקיפים, המועברים לילדים בצורה מתוכננת וממוסדת היטב כסגנון לימוד מקצועות החול במוסדות חינוך לבנים במחוזות זרים, ובאופן המהווה סתירה מוחלטת להווי החינוך התורתי האמור לשרור בין כותלי כיתת 'מכינה' בת"ת חרדי. ולא די בכך, אלא אף התוכנית משולבת עם לימודי האותיות והנקודות הקדושות

באמצעות ותוך כדי לימוד מקצועות החולין השונים הנ"ל! ולדוגמא הנושא: "מפת ארץ ישראל". מעליו מופיע הכיתוב: "עבודת נושא + קריאה". כלומר: (א) החדרת נושא חולי זר של לימודי גיאוגרפיה לילדים הרכים. (ב) לימוד האותיות והנקודות הקדושות שלא בדרך המסורה, אלא באמצעות לימודי חול. הדף הולך ומפרט את צורת הלימוד של נושא זה, כאשר בסוף כל שורה מופיעה בסוגריים "המטרה" בזה. וכך נכתב בשורה הראשונה: "הילדים קיבלו הסבר על המושג

ללימודי ילדי כיתת ה'מכינה' לימודי חול רבים ומגוונים.

מבין בתרי התוכנית ניכרת היטב המגמה הפסולה של הרפורמה המוכרת לנו מגני הילדים, "להעשיר" את עולמם של הילדים הרכים במקצועות ומושגים רבים וליצור בקרבם התעניינות ותשומת לב מיוחדת ללימודים אחרים, מה שבהכרח בא על חשבון סולם הערכים השורשי והאותנטי.

התוכנית נקראת "להשכיל", ובמסגרתה נשלחים לבתי התלמידים בסופי השבוע דפי קשר על התקדמות הלימודים בכיתה על פי התוכנית, בתוספת "שיעורי בית" שעל התלמידים לעשות [בית-ספר, כבר אמרנו?...] .

בדפים, מופיעה תוכנית הלימודים שנלמדה בכיתה בשבוע זה. תחת הכותרת "דפי משימה לפיתוח שפה וחשיבה" מופיעים נושאי לימוד החולין שנלמדו השבוע עם הילדים.

והנה דוגמא: כותרת העמוד היא: "בעלי מלאכה". כפי שניתן להסיק מתוכן הדף, הוקדשו לימודים נרחבים בכיתה ללימוד הנושא של בעלי המלאכה, לפי הפירוט דלהלן (ציטוט מילה במילה):

"המטרה - העשרת ידע עולם בעלי מלאכה, ומקומות העבודה שלהם והכלים המתאימים לכל אחד (ביסוס הנושא על פי הבנת שורשי המילים). הפעילות - שליפת שמות רבים של בעלי מלאכה וכן סיכום הדברים במשפט, לדוגמא, אופה - מאפים - במאפיה". ולאחמ"כ מופיע המשפט הבא: "בדקו את דפי העבודה בבית האם עבדתי לפי ההוראות או שעלי לתרגל".

כהנה וכהנה מלאים 10 דפי החוברת בעשרות (!) עבודות ומלאכות כגון: "תיאור חפצים ומושגים במגוון תארים", "פירוש תקין של תמונה וניסוח משפט מתאים", "אמירת משפטים ע"י סמלים", "הרכבת הברות סגורות למילים לפי תמונה", "השחלת סרטי מתנות בשולי דף", "ארגון סיפור לרצף אחד ארוך", "כתיבת תנועות ע"פ שמיעת ההברה", "הידוק תמונות מתחת שקף", "הדבקת פרי בקערה על הייצור בו הוא מסתיים כחלון", "כידור

”רבותי! למה הדין הארוך?”...

ד”ר ויצמן עזב את האסיפה בהצעה שהאסיפה תמשיך את הדין ותקבל החלטה.

הדבר נגע לפיקוח נפש ממש של משפחות המלמדים, ולפיקוח הנהלות ה'חדרים' שהשתתפו באסיפה מסרו את ההחלטה לידיהם של המלמדים עצמם. ראשי התלמודי תורה של ירושלים נועדו מסביב לשולחן מיוחד לצורך קבלת החלטה. רגעים אחדים לאחר שהחל הדין, קיבל את רשות הדין המנוח הרב אברהם אהרן פראג ז”ל ששימש כראש המחנכים בתלמוד תורה “כולל אונגרין” והוא קם ואמר:

”רבותי! למה הדין הארוך? נמסרו לנו מאת ההורים ומאת הקב”ה נפשות לפיקדון, ואלה אינם רוצים בשינויים, האם מפני סבלנו החומרי נמעל בפיקדון? אני מציע לקבל החלטה פה אחד: לא! אנו נמשיך עד נשימתנו האחרונה לשמור על הפיקדון כמו שנמסר לנו. עלינו לוותר על התועלת הגשמית ואם נגזר עלינו למות ברעב נמות מות גיבורי רוח ולא נתמכר לכסף!”

דבריו עשו רושם כביר ונתקבלה ההחלטה לסרב להצעתו של ויצמן. ההחלטה נמסרה לד”ר ויצמן ובכך הוא התיימש מלכבוש את תלמודי התורה. הכרעת האסיפה הזאת היא שהצילה את תלמודי התורה ואיתם את כל היהדות החרדית בירושלים ואת כבוד ירושלים.”

עד כאן תיאורו המרטיט של רבי משה בלוי.

מן ההכרח להציג את הדרך הנרצית, הנעלה והמקודשת שבה דרכו אבותינו ורבותינו בהתייחסותם לקדושת תורתם וחינוכם של צעירי הצאן. הנה לפנינו תיאור חי בכלי ראשון מהאחריות והעמידה האיתנה שלא לשנות בצביון החינוך של ילדי ישראל בתנ”ם ולו אף שינויים קלים ביותר, מהתרחשות שאירעה לפני כ-95 שנה בירושלים.

התיאור מופיע בכתביו של העסקן האגודאי רבי משה בלוי זצ”ל נאמנו של מרא דארעא דישאל מרן הגאון רבי יוסף חיים זוננפלד זצוק”ל ונאמנם של גדולי הדור במלחמתם כנגד מייסדי תנועת הציונות הכפרנית, כפי שמופיע בספרו “על חומותיך ירושלים” (עמוד עא).

רבי משה בלוי מתאר את המאבק שניהל אז ד”ר ויצמן שר”י נגד התורה והיהדות כאשר הפנה את חיצו לפגיעה בצורת החינוך, הוא מתאר שתי ניסיונות שעשה ד”ר ויצמן באותם ימים קשים לכבוש את מוסדות החינוך בירושלים, ובדברים דלהלן הוא מתאר את אשר אירע באחד מניסיונות אלו:

”ד”ר ויצמן עשה אסיפת מלמדים ורבנים באולם של תלמוד-תורה “עץ חיים” בשכונת מחנה יהודה, וגם אני הוזמנתי בתור מזכיר “ועד הרבנים המאוחד”. באסיפה זו נשא ויצמן את נאומו והצהיר שהוא רוצה בטובת המוסדות. הוא האריך לנאום שדעתו שהמלמדים צריכים לחיות ברווחה כלכלית, ושהוא יביא את התקציבים לכך, אבל הוא דורש עבור זה שינויים קלים: ששפת ההוראה תהיה בעברית, שייערכו שינויי יופי חיצוני בכיתות, סדר וכו’.

ולמודי הקודש של ילדי החמד הרכים מקדמת דנא, האין זו דרך חלקלקה אל התהום?! האם מוסדות הדת”ל לא החלו אף הם את דרכם בביצוע רפורמות ושינויים אלו של “שכלול” והוספת לימודי חול שונים ומשונים לעולמם של הילדים אשר חרצו את גורלם לחינוך קלוקל שפירות הבאושים שלו מהדהדים למרחקים!?

ולא נותר לנו אלא לקרוא על כך את

להודות ולברך למי שברא את הפירות בעולמו. שורות לימודים אלו יכולות להתאים במלואם אף לילד חילוני! ושוב עלינו לשאול: האם חיידר הוא זה או שמא בית ילדים ישראלי?...

(אגב, הצורה של לימודי הקריאה כפי שהיא מופיעה בדפי התוכנית, הנעשית בעיוות וסטייה מדרך לימוד האותיות והנקודות הקדושות כדרך ישראל סבא, זקוק לסקירה נפרדת ואי”ה עוד חזון למועד).

וכאן המקום לשאול: מהי המטרה בהקדשת זמן יקר מלימודיהם של הילדים הטהורים בכיתת ה’מכינה’ ללימודי חול מהוקצעים ומופרזים כל כך? לשם מה נדרשת שימת לב והשקעה כה רבה מילדים כה צעירים ללימוד ופיתוח בצורה מורחבת זו? מהי המטרה?!

התשובה חדה כתער: הוברות מסוג זה המוחדרים ע”י הפיקוח הממשלתי, או לחילופין ע”י הידא אריכתא שלהם דוגמת “מכון אחיה” וכיצ”ב, שמרנו ורבנו זצוק”ל ויבדלח”ט שליט”א יצאו נדגם בנחרצות, מטרתם ברורה ומוצהרת להפוך את מתכונת לימודי כיתת ה’מכינה’ למתכונת “מקצועית” של לימוד ופיתוח, ולהמיר את מתכונת הלימודים השורשית האותנטית המקודשת במתכונת לימודים “מתקדמת”!

כך אפוא, מתרחש לנגד עינינו תהליך זוחל המכרסם ופוגע בצורה חמורה ביותר במתכונת הלימודים המקודשת של כיתת ה’מכינה’, שהוא בית היוצר להמשך התורה לדורות הבאים.

מי הוא זה ואי זה הוא, המנהל, המחנך, או המפקח החינוכי, אשר לוקח על כתפיו את האחריות הנוראה לשינויים אלו, ואינו ירא וחרד חרדת שמים מהמעילה הנוראה בפיקדונות הקדושים שהופקדו בידיו מאת ריבון העולמים. היכן היא הערבות הבסיסית האמורה לעטוף את דמותו של “מחנך בישראל” באשר הוא, לגורל הנשמות המופקדות בידיו, הלא דבר הוא!?!

* * *

הלב מתקשה להאמין. איך תיתכן נגיעה ולו הקלה ביותר במתכונת חינוכם הטהור

הכתוב “צאי לך בעקבי הצאן - ורעי את גדיותיך - על משכנות הרועים”. יעמדו נא ההורים והמחנכים על משמרתם, ימלאו את חובתם ואחריותם הרוחנית והמוסרית, ויפקידו את הפיקדונות היקרים להם מכל, אך ורק במוסדות טהורים שאין לזרועות הזדוניות שום אפשרות של השפעה עליהם, ואשר שומרים מכל משמר לבל יחול שום שינוי שהוא בהנחלת התורה והיראה לדורות הבאים בישראל.

בענין קדושת האותיות והנקודות, ואופן לימודן

רבינו בחיי פרשת וירא י"ח ג':

...ולפי הפשט בחכמת הנקודות... ולכך המוסיף נקודה או גורעה מחריב את העולם... וזהו ההפרש הגדול שיש בתורתנו בין קמ"ץ לפת"ח כהפרש שיש בין אור לחושך ובין קדש לחול... והנה כל זה מחכמת תורתנו האלוקית ולשוננו הקדושה ומטעם זה נמשלו האותיות לגוף והנקודה לנשמה, כי הנקודות מניעות האותיות כמו שהנשמה מניעה את הגוף כמו שדרשו רבותינו ז"ל בספר הבהיר דמיינן נקודתא באתוותא דאורייתא דמשה כנשמתא דחיי בגופא דאינש וכו'... עיי"ש כל הדרוש.

מאת הרה"ק רבי צבי הירש מ'ליסקא זי"ע

בספר דרכי הישר והטוב

אין די לעצטע דרשה פון ראש השנה האט ער זייער געבעטן מען זאל נישט לאזן די קינדער לערנען ביי אזעלכע מלמדים וואס לערנען נישט די אותיות מיט די נקודות, ווייל די תורה הקדושה איז אונז געגעבן געווארן אן די נקודות (דאס מיינט אין די ספר תורה שטייט נישט קיין נקודות) און די קינדערלעך וואס לערנען אין חדר די תורה הקדושה מיט די נקודות געבן זיי דורך די נקודות א חיות אין די אותיות התורה הקדושה - די וואס לערנען אבער מיט די קינדער אן די נקודות, אן קמץ פתח נעמען זיי אוועק דאס חיות ח"ו פון די הייליגע אותיות. און דעמאלטס (שנת תרל"ג) בשעת די מגיפה ר"ל, האט ער געזאגט אז עס איז אים א דבר ברור אז דורך דעם חטא ח"ו וואס איז דעמאלטס ניי געווארן, איז די מגיפה ר"ל געוועזן. ווייל השי"ת איז מעניש מדה כנגד מדה, זיי נעמען אוועק דאס חיות פון די הייליגע אותיות, נעמט השי"ת אויך אוועק דאס חיות פון זיי ח"ו, עכ"ל.

תרגום: בדרשה האחרונה של ראש השנה הוא בקש מאד שלא יתנו לי"דים ללמוד אצל כאלה מלמדים הלומדים את האותיות ללא הנקודות, כי התורה ק ניתנה לנו בס"ת ללא נקודות והילדים שלומדים בחיידר את התורה"ק עם הנקודות, הם נותנים חיות באותיות התורה הקדושה. אבל אלו שלומדים על הילדים ללא הנקודות, בלי קמץ פתח, הם לוקחים את החיות ח"ו מהאותיות הקדושות.

ובשעתו בשנת תרל"ג שהיה מגיפה ר"ל, אמר שברור אצלו שבגלל חטא זה שהתחדש באותו הזמן, אז באה המגיפה ר"ל, כי השי"ת מעניש מדה כנגד מדה, הם לוקחים את החיות מהאותיות הקדושות, אז הקב"ה אף הוא לוקח את החיות מהם ח"ו, עכ"ל.

מתוך מכתב החכם הגדול

רבי יצחק בן שמואל הספרדי

מתקופת הגאונים דיין מצרים [מתורגם משפת ערבית]

"ועוד הזכיר אדוני במכתבו שיש שם מורה אחד המלמד את הילדים בלי אלף בית ונקודות, דבר זה אינו מותר, כי יסוד כל הלימוד הוא הא"ב והניקוד, ה' ציוונו להקפיד בו ובו התלמידים מתבססים ועליו הכול בנוי.

הקריאה לי"ד בלי אלף בית ובל"י ניקוד היא בלי תועלת, והוא לא יוכל להסתייע בה. אם אמנם הדבר כפי שאדוני החזן ישמרו צורו כתב, יצווה נא לאותו מורה לעשות כאמור לעיל וללכת תמיד בדרכי ההוראה המקובלות אם ירצה להיות מלמד לילדי ישראל, ויעשה ככל מה שרשמנו במכתב זה באופן שיצא ידי חובתו בפני ה' יתעלה"

מתוך הספר "סדרי חינוך בימי הגאונים" עמוד מ"א.

הובא גם בספר "גניי הגאונים" עמ"ס בבא-בתרא דף כ"א ע"ב

דברי הגה"ק רבי משה גרינוואלד זצוק"ל

אב"ד דק"ק חוסט בעהמ"ח ספרי "ערוגת הבושם" ועוד בספרו "הכנה דרבה", אות י"ט

"ובפרט תשגיחו על סדר ת'ת של תשב"ר שיהי סדר הלימוד על פי מנהג ותקנות הקדמונים ממלמדים יר"ש אשר אין להם יד בחכמות חיצוניות ואינם לומדים על פי מעטאד"ע חדשים מקרוב באו, המרוחקים מן דרכי קדמונינו, אשר דרכיהם דרכי נועם.

וכמו כן בכל ענינים תעמדו על המשמר לבלתי תת למנהגי המתחדשים לבוא על מפתן הבית שער של הקהילה, והוא ית"ש יחמול עליכם חמלה עד תיבנה עיר הצדק על תילה, בב"א.

מרוח החזון איש זצוק"ל

עדותו של הגה"צ רבי שלום שבדרון זצ"ל

סיפר לי הרב שמחה ליברמן ששאל את מרוח החזון"א זצוק"ל איך צריכים ללמד (עם הילדים), קמץ אלף א' וכו', או תיכף א', ב' וכו'? אמר לו: קמץ אלף א'.

ושאל אותו עוד: ואיך צריך ללמד כשאומר שע"י א' ב' לומד התינוק יותר מהר? והשיב לו בזה הלשון: דער וואס זאגט אזוי אי אאויפגינקלערטער, און אאויפגינקלערטער וויל איך נישט ענטפערין [תרגום: האומר כך הינו מתחכם, ולמתחכם אין בראוני לענות].

הובא בספר מעשה איש ח"א עמוד ס"ד

מתוך ספר "קול הוצב"

מה קורה?

בחצר התלמוד תורה

בת"ת... בשכונת... בירושלים, נוכחו הורים שאדם אלמוני חרדי בלתי מוכר, שוהה עם הילדים בכתות הגבוהות בשעת ההפסקה כשהוא מדריך את הילדים במשחקי חצר. לשאלת ההורים נוכח התופעה החדשה: מה יום מיומיים, מה התועלת ומי מעוניין בכך ומי משלם ע"ז?... נענו מפי המנהל: "זה במקום כדור רגל!"

ואני מרשה לעצמי לתהות, הרי הת"ת קיים כבר למעלה מ-20 שנה ומעולם לא היה מעקב אם משחקים בכדור רגל כדי לשמור על טהרת הת"ת מפני האיום של כדור רגל. בכ"ז חשבתי לעצמי אולי יש כאן התעוררות ומטרה להתחזק ולשמור על קדושת דרך המסורה?

אך דווקא התגובה של המנהל ש"זה במקום כדור רגל" גרם לי לחשוד שאולי הפיקוח הזה של מומחה ל"משחקי חצר" אמור למלא את המשבצת של "חינוך גופני" הכלול בדרישת "תכנית הליבה" שחדרה לאחרונה במקומות רבים שמקיימים תרגילי ספורט ברמה גבוהה כדי לעבור את הפיקוח על סעיף "חינוך גופני".

אם מישהו יוכל להשכיל אותי על חשדנותי זאת אודה לו מאד...

ומהמערכת אבקש לפרסם מכתבי זה כי בכל אופן מידי ספק לא יצאנו... ובפרט שהרי יליף מקלקלתא ולא מתקנתא ובפרט בזמנינו.

ככבוד רב ויישר כח על הבמה הנפלאה הזו שהיא נותנת לנו עוז ותעצומות לא להתייאש ולדאוג לחינוך צאצאינו.

קורא ירושלמי

(השם שמור במערכת)

מברשת ומשחת שיניים לכבוד...

חג השבועות!

לכבוד מערכת "קול החינוך" העומדים על המשמר ומאירים עיני רבים זה עידן ועידנים לצעוד בדרך החינוך הטהורה כדרך ישראל סבא שלו' וברכה

בתי הקטנה כבת 4 הלומדת בגן ילדות של רשת גנים ידועה, חזרה ביום הלימודים האחרון שהיה בגן לפני חג השבועות (יום שני בשבוע), עם משחת שיניים ומברשת שיניים. זה היה ה"צידה לדרך" שהם קיבלו בגן לכבוד חג השבועות.

היא גם סיפרה שהגיעה אישה וסיפרה להם במשך שעה ארוכה על החשיבות של בריאות השיניים והחובה לצחצח שיניים, והיא הביאה להם את זה.

הדבר צרם לנו מאוד! כי איך יתכן שביום הלימודים האחרון לפני חג השבועות, שבו אמורים בגן להכין את הילדות לקראת חג השבועות ולהחדיר בהם אהבת תורה מעלת קדושת התורה ומתן תורה, ביום הזה מלמדים בגן חרדי ומקדישים את מלוא תשומת הלב לצחצוח שיניים!?

ומן הראוי להוסיף, שכאשר בתנו הגדולה ממנה (ילדה כבת 7) ראתה זאת, פנתה ואמרה לאחותה "לחג השבועות בכלל לא מנקים את הפה עם משחת שיניים - מנקים אותו עם דיבורים טובים ומצוות". אכן, את מה שלא הבינו בגן, הבינה ילדה קטנה בת שבע!

זו היא הוכחה נוספת למצבינו החמור השורר בגנים כאשר משרד החינוך כופה על הגנים תכנים ויעדי לימוד כרצונו, וזה עוד הוכחה לכך שהברירה היחידה היא רק בהתנתקות מוחלטת משליטתו עלינו.

בברכה

י.ב. נווה-יעקב ירושלים

דרושה זהירות יתר

בסיפורי השגחה פרטית

לכבוד "קול החינוך"

בתי לומדת בביה"ס של "בית יעקב" שבו לומדות בנות מהמשפחות הטובות ביותר

בשכונתנו, שהיא אחת השכונות החשובות ביותר בירושלים.

באחת השבתות בעיצומה של סעודת השבת שואלת אותי בתי (ילדה בכיתה ד'), "מי זה נתן שטראוס" התפלאתי על שאלתה, מכיוון שאותו איש כידוע היה פורק עול, אחד מהוגי הדעות של מייסדי תנועת הציונות, והתחמקתי מלענות לה. אולם כאשר היא הראתה לי במוצאי שבת את דף ה'שיעורי בית' במחברת לימודי הקודש שנמסר לה לשינון בבית, הבנתי את פשר שאלתה, והתוועדתי לדבר חמור ביותר.

נמסר להן שיעור ארוך ע"י המורה בנושא של "השגחה פרטית". המורה האריכה להסביר להן מהי השגחה פרטית, והרחיבה עם דברי הראשונים והמפרשים ואף הביאה צילום מהספר "מכתב מאלהיו" כל זה הופיע באריכות בשכפול.

אבל בתחתית השכפול, המורה כתבה שורה שגרמה לי זעזוע כבד, זו הייתה פינה שהוקדשה בכדי להדגים את המסר של השיעור על השגחה פרטית, מין סיפור או מאורע אחר שימחיש וידגים לתלמידות את המסר הנעלה.

וזו הסיפור שנבחר (הציטוט מתוך השכפול מילה במילה):

"סיפור הצלתו של נתן שטראוס מאסון הטיטאניק", על זה הוסיפה המורה שיעורי בית על פרטי הסיפור כדלהלן: "נחיתה רכה" "קפיצה מוצלחת". סוף ציטוט.

וברצוני לשאול שתי שאלות:

(א) האם נשכחו כל סיפורי ההצלה המרטיטים של גדולי הדור מהשואה האיומה שממחישים בצורה חיה ביותר את "ההשגחה פרטית"? האם תמו סיפורי ההשגחה פרטית בקרב יראי ד' והחרדים אל דברו שיש אצל כל אחד ואחד מאיתנו, סיפורי הצלה והשגחה פרטית במשפחתנו או בסביבתנו למכביר? לצורך מה היה צריך להרחיק למחוזות זרים של רשעי ישראל פורקי עול, ולהכניס לראש של התלמידות את אותם 'שמות' וסיפורים מהווייתם וחייהם של אלו שאיננו רוצים שיעלו על דל

שפתיהן של ילדותינו!

ב) זאת ועוד, ההמחשה של "השגחה פרטית" על ידי סיפור שנעשה עם אדם רשע, היא גם זרה וסותרת לעצם המסר החינוכי, שהרי אין ספק שיש חשיבות רבה להמחיש את המסר של "השגחה פרטית" יחד עם כך שהקב"ה משגיח ומטיב בדווקא לשומרי מצוותיו, שזהו אחד מ"ג העיקרים ופסוקים רבים ומפורשים יש על כך בתהלים, ואילו כאן נעשה ההיפך הגמור! הסיפור היחיד (!) שבא להמחיש לתלמידות את השגחת ד' על יצוריו, הוא נס שנעשה עם אדם רשע. האם זהו לא היפוך החינוך? כאמור, הדבר קרה בבית ספר חשוב שבו לומדות מאות תלמידות מהמשפחות הטובות ביותר בשכונתנו, מה שמוכיח את המצב הקשה שבו נמצאים מוסדות החינוך באשר הם. זה מורה על התדרדרות נוראה של הממסד החינוכי, ואיו לי שום ספק שהפתרון היחיד הוא להחזיר את העטרה ליושנה ולשוב לדרך החינוך השורשית כפי שאנחנו גדלנו עליה.

בברכה

אמא לתלמידה בבי"ס בירושלים

לימודי קודש מעוותים כאמצעי למידע מדעי

לכב' מערכת "קול החינוך"
של וברכה

בהיותי אצל אחד מקרובי משפחתי, צדו עיני בדף קשר שחולק בת"ת בו לומד בנם הקטן, והיות והנני קורא קבוע של גליונכם היקר, מה שהחדיר בי את המודעות לפקוח עיניים מול המהפך המתרחש בשדה החינוך החרדי, גיליתי לחרדתי עד כמה עמוק חודרת המגמה לקחת את לימודי הקודש ונושאי הקודש ולהפכם לענייני חולין.

בדף הקשר שכבר בכותרתו מבצבצת המגמה במילים: "פיתוח חשיבה", כאשר הנושא הוא "דוד וגלית" ובו נכתב כי לקראת חג השבועות סופר לילדים על מלחמת ישראל בפלישתים ועל ניצחון דוד את גלית הפלישתית (כמובן שמוסיפים את המילים "כי לד' המלחמה" כדי לתת לכך גוון של משהו תורני)

לא הבנתי מדוע תפסו דבר צדדי הנוגע לדוד המלך, ולא נושא ישיר השייך לחג השבועות, מה לא טוב בסיפורים שאנחנו שמענו כשהיינו ילדים, על מעמד הר סיני, תיאור קבלת התורה וכו'. יתכן שזה המשך מהמדיניות החדשה של משרד החינוך, להפוך את כל חגי ישראל כאמצעים ללימודי מדע, דוגמת מה שאירע בראש השנה, שהשופר היה אמצעי ללימוד על 'קרן', חנוכה לימוד על שמן ותכונותיו, פסח על תהליכים פיזיולוגיים של כינים, נחש פרעה ועוד ועוד, וכנראה שלכבוד חג השבועות מצאו "פנינה" מדעית, לטובת ילדי ישראל, שהתת"ם מנציחים בהם מזה אלפי שנים, בורות משוועת...

עכ"פ על איזה חלק מתעמקים ומתנסים? ובכן: "התנסינו יחד עם הילדים ב"אבני קלע" שעפות באמצעות אנרגיית הרוח, והבנו את התועלות של הרוח בסיפוק כוח ואנרגיה". פשוט לקחת פרשה בג"ך, שכל כולה נס עצום, שאבן קטנה חדרה למצחו של הענק גלית שהי' מבוצר בשריון ומגן (ז'תטבע האבן במצחו ויפול על פניו ארצה"), והוא נפל שדוד מפני שחירף וגידף מערכות אלקים חיים ארבעים יום, כאשר למולו עומד דוד עם חמשה חלוקי נחל והפסוק (שמואל א יז, ג) מדגיש: "יחזק דוד מן הפלשתית בקלע ובאבן, ויך את הפלשתית וימיתו וחרב אין ביד דוד", כלומר שכל

המאורע הי' נס עצום היפך דרך הטבע. בימים כתיקונן היו מתארים בפני הילדים הרכים, שמוחם עדיין רופס ואז הוא הזמן הכי מוכשר להחדיר בלבם את האמונה שתלווה אותם לכל ימיהם, ותמורת כן מה עושים היום, הרי צריכים לרצות את הפריץ ממשרד החינוך, אז מעלים נושאי קודש סיפורים מהתנ"ך, מה שנראה כנושא יהודי מובהק, ומאידך מביאים נושא פיזיקאלי "דומה" כדי לטשטש מההורים את הרושם הרע שת"ת מנחיל לתלמידיו חומר שאינו מריח טוב.

פשוט קשה להאמין שהגענו למצב אומלל שכזה, שתלמוד תורה חסידי נפל במהמורה, נוראה זו, להרוס את האמונה הטהורה, ולקלקל ולעוות דברי תורה. לקחת את מאורעות הנביאים שהם עניינים ניסיים ורוחניים עליונים כפי המבואר בחז"ל הקדושים, ולצורך חנופה זולה והתמכרות נפשעת לרשויות השלטון, משלבים מדע פיזיולוגי ובכך משרישים בלב הנוער, שהנלמד בקטע הקודם על "כי לה' המלחמה" - זו היא טכניקה של טבע ותחבולות בני אדם ר"ל.

דברי תורה הם נצחיים ומבוארים ע"י חז"ל הקדושים, וה' ישמור שהזמן לא יעשה את שלו וח"ו נתקרב לתהליך של הירוס האמונה כפי שקרה לדל"ם שלימודי התנ"ך הם שטח הפקר אצלם, וקל בעיניהם לפטפט ככל העולה על רוחם, כאשר הכל פתוח דוגמת 'ביקורת המקרא' רח"ל הנהוגה אצלם, כאשר בעזות מצח הם מעיזים לעשות ביקורת על דברי הנביאים הק', ה"י.

תקוותי שימצא מי שיתעורר לשים קץ לתופעה המבישה המעמידה בסכנה את עתיד החינוך של כל המוסדות שהפיקוח הדורסני וההרסני של משרד החינוך נושף בערפם, והם מצפים שרוח ההשכלה החדשה תהפוך את כל החינוך החרדי עד בלתי השאיר לו שריד, חלילה.

ואסיים בתפילה שנזכה להמשיך את חינוך הדורות הבאים בדרך התורה המסורה לנו מדור דור.

בברכת עלו והצלחו

ג.ש. אשדוד